

ACADEMIE SERBE DES SCIENCES ET DES ARTS

COMITE INTERACADEMIQUE DE BALKANOLOGIE
DU CONSEIL DES ACADEMIES DES SCIENCES ET DES ARTS
DE LA R.S.F.Y.

INSTITUT DES ETUDES BALKANIQUES

BALCANICA

ANNUAIRE DE L'INSTITUT DES ETUDES BALKANIQUES

XII

B E L G R A D E 1981

<http://www.balkaninstitut.com>

Svetlana Slapšak, REVUE INTERNATIONAL DES ETUDES BALKANIQUES
Научни састанак слависта у Вукове дане 1979, књ. IX, Београд 1980, 211—216.

Светлана Слапшак је оживела интересовање за часопис који је између два рата штампан у Београду на светоским језицима. Оснивачи часописа, Милан Будимир и Петар Сокол, износили су у програмским чланцима концепцију листа и С. Слапшак је, на основу њих, као и на основу радова осталих аутора, указала на најважније методолошке поставке. Прва поставка је „синтетички културологшки приступ” — проблеми морају да се осветле у целокупном балканском простору. За другу поставку — „континуитет” односно

дисконтинуитет културе”, највише се залагао Будимир. Уредници су усвоили „теорију полигенезе” и истичали значај лингвистике у тумачењу књижевности и културе. Последња поставка је „симбиоза балканских култура као основа балканоцентричке утопије”. Сокол и Будимир су веровали да су могућни будући скокови „у духовној култури Балкана, на основу симбиотичких квалитета даље и ближке прошлости”.

Борђе С. Костић

Драгослава Перешић, АУГСБУРШКЕ „ОПШТЕ НОВИНЕ” И ЈУГОСЛОВЕНСКА КУЛТУРА, Научни састанак слависта у Вукове дане 1978, књ. VIII, св. 2
Београд 1980, 127 — 143.

У кратком уводу Драгослава Перешић је истакла значај „Општих новина” за југословенску културу; дат је историјат листа и скренута пажња на неке ауторе који су сарађивали у њему: Адамовић, Андрић, Берлић, Давидовић, Ивановић, Лукшић, Миловук, Ненадовић, Острожински, Вук итд. За нас је важно што су из „Општих новина” преузимане вести за „домаћу јавност”, а лист је „нарочито својим посебним Додацима и Ванредним додацима извештавао о ситуацији на Балкану, пропагирајући ослобођење Срба и осталих јужнословенских народа залажући се за њихову културну афирмацију у свету”. Ауторка се задржала и на путописима који су штампани у „Општиим новинама”, путописним прилогима о Црној Гори, пловидби Дунавом, Бео-

граду, о Босни и Херцеговини, Словенији. У наставку рада Драгослава Перешић је објавила и библиографију важнијих чланака о јужнословенским крајевима који су штампани у листу од 1798. до 1864. године. Библиографским подацима обухваћени су: наслови чланака, бројеви, дани и датуми, стране, а имена аутора дата су „према забелешкама на редакцијском примерку листа”. Библиографија је драгоцен приручник за даља истраживања немачко-српских културних веза и један од модела како треба наставити са сличним истраживањима, јер још увек не знамо какве се све драгоцености крију по новинама штампаним у XIX веку по европским центрима.

Борђе С. Костић

Јоанис Тарнаницис, КЊИЖЕВНИ САДРЖАЈ ПРВИХ ГРЧКИХ И СРПСКИХ НОВИНА БРАЋЕ МАРКИДЕС ПУЉУ (БЕЧ 1791—1792. год.), Научни састанак слависта у Вукове дане 1978, књ. VIII, св. 2, Београд 1980, 185 — 193.

Грчки научник укратко је изложио „књижевни одјек” у листовима „Серпски новини” и „Ефемерис”. Анализирајући уводне чланке, Јоанис Тарнаницис истиче да су обе редакције поставиле себи циљ „просвећеност и помоћ народу ка добробити и напрет-

ку”. Већи део текстова које аутор помиње састављен је са „правим књижевним расположењем и књижевном лепотом”. У првим бројевима оба листа истичу се текстови „романској и алегоричног карактера”, а касније и чисто „књижевна и морално-педагошка де-